



בש"פ 5902/18 - סיף אגבריה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5902/18

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

העורר: סיף אגבריה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

תאריך הישיבה: ב' באלול התשע"ח (13.8.2018)

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מיום 6.8.2018 במ"ת 17485-07-18 שניתנה על-ידי
כב' השופטת ד' מרשק מרום

בשם העורר: עו"ד רויטל סבג-שקד

בשם המשיבה: עו"ד קרן רוט

החלטה

1. בפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 6.8.2018 (מ"ת 17485-07-18, השופטת ד' מרשק מרום). בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

כתב האישום והליכים קודמים

עמוד 1



2. ביום 8.7.2018 הוגש כתב אישום נגד העורר, שבו נטען כי העורר וגורמים נוספים שזהותם אינה ידועה קשרו יחד קשר להצית בית מגורים מסוים (להלן: בית המגורים). על-פי הנתען, לשם קידום הקשר ומימושו נפגש העורר עם שניים נוספים כשהם מצוידים בחמישה בקבוקי תבערה ומציתים. השלושה נסעו ברכב השייך לעורר אל בית המגורים, ועם הגיעם אליו העורר הבעיר יחד עם השניים הנוספים את בקבוקי התבערה וזרקו אותם אל מעבר לגדר בית המגורים. כתוצאה ממעשים אלו נגרמו סימני פיח לרכוש באזור בית המגורים וכן נגרם נזק לאחת מדלתותיו. בגין המעשים המתוארים הואשם העורר בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק), עבירה של הצתה בצוותא חדא לפי סעיף 448 רישא לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק, וכן עבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים נגדו.

4. ביום 9.7.2018 הסכים העורר לקיומן של ראיות לכאורה וביקש - בהסכמת המדינה - כי בית המשפט יורה על הגשת תסקיר בעניינו לצורך בחינת האפשרות לשחררו לחלופת מעצר.

5. ביום 5.8.2018 הוגש תסקיר המעצר, שבו ציין שירות המבחן כי אינו בא בהמלצה לשינוי בתנאי מעצרו של העורר. שירות המבחן השתית מסקנה זו על המעשים המיוחסים לעורר, על קביעתו כי העורר "מטשטש" את נסיבות מעצרו, על ההשלכה האפשרית של שחרורו על המתלוננים בהליך, ועל האפשרות של שיבוש הליכים. כן ציין שירות המבחן כי בבסיס מסקנתו עומדת גם ההערכה לפיה קיימת רמת סיכון משמעותית להישנות העבירות וכי העורר אינו נרתע באופן משמעותי מההליכים המשפטיים המתנהלים בעניינו. שירות המבחן הוסיף כי לדבריו של העורר, ברקע למעצרו מצויה מצוקה כלכלית שנבעה משתי תאונות דרכים שבהן היה מעורב בשנים האחרונות, אשר כתוצאה מהן הוא היה מצוי בביתו ללא מסגרת. באשר למפקחים המוצעים, העריך שירות המבחן כי הם לא יוכלו לשמש דמויות סמכותיות ומצמצמות סיכון כלפי העורר. בתסקיר צוינה התרשמותו של שירות המבחן כי המפקחים המוצעים הם אחראיים ומנהלים אורח חיים תקין, וכן כי הם הביעו רצון טוב ונכונות לפקח על העורר ולסייע לו בשיקומו. עם זאת, הובהר גם שניכר כי הם אינם מודעים להיבטים הבעייתיים העומדים ברקע למעצר וכי הם התקשו בעבר להציב גבולות לעורר ולצמצם את רמת הסיכון שבה הוא מצוי.

6. בהמשך לכך, הורה בית המשפט המחוזי ביום 6.8.2018 על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. בית המשפט המחוזי קבע כי בהיעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה קמה בעניינו של העורר עילת מעצר של מסוכנות. עוד קבע בית המשפט המחוזי כי קיימת עילת מעצר נוספת של חשש לשיבוש, העולה מהעובדה שהמעורבים האחרים באירוע טרם נתפסו. בית המשפט המחוזי ציין כי מסקנתו מבוססת על תסקיר המעצר, שאותו הוא מצא ממצה ומקצועי. כן ציין בית המשפט המחוזי כי הגיע למסקנה זו בשים לב לנתוניו של העורר, ומבלי שנעלם מעיניו כי מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי.

הערר

7. בערר שבפני טוען העורר כי בשים לב לנתוניו האישיים, לכל הפחות היה מקום להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. העורר מציין כי הוא אדם נורמטיבי בן 24 ונעדר עבר פלילי, וכן כי שירות המבחן עמד על קשריו החיוביים עם משפחתו, שאף היא נורמטיבית. העורר מפנה לתסקיר המעצר וטוען כי הסביר לשירות המבחן את הרקע לנסיבות שבהן



נעצר ונמנע מלטשטש אותו. העורר מוסיף שההסבר לקשייו נעוץ במצוקתו הכלכלית, בעקבות תאונות דרכים שעבר אשר מנעו ממנו את האפשרות להתפרנס. מצוקה זו הובילה, לפי הנטען, להתדרדרותו ועומדת ברקע למעצרו. העורר מוסיף כי גם אם התרשמותו של שירות המבחן ממנו הייתה שלילית, הרי שיש לתת משקל לכך שהמשך שהייתו בין כותלי הכלא עם אוכלוסייה עבריינית יגרום יותר נזק מתועלת בשים לב לפוטנציאל השיקומי שלו.

8. באשר לעילת השיבוש, טוען העורר כי הוא אינו יכול להיות מוחזק כ"בן ערובה" עד אשר תסתיים החקירה ויאותרו המעורבים הנוספים, כאשר ייתכן כי הדבר לא יקרה לעולם. כמו כן, העורר מציין שגם חלופת מעצר יכולה לאיין את החשש מפני שיבוש, וכי ככל שהיה מעוניין בכך הוא היה יכול ליצור קשר עם המעורבים הנוספים גם מבין כותלי הכלא.

9. הדין בערר התקיים בפני ביום 13.8.2018. בתגובה לטענותיו של העורר הדגישה המדינה את המסוכנות הגבוהה הטבועה בהשלכתם של בקבוקי תבערה והפנתה לתסקיר המעצר שבו נמנע שירות המבחן ממתן המלצה חיובית לשחרורו של העורר. המדינה הוסיפה כי העורר, אשר מחובר לגורמים שוליים, לא מסר כל מידע באשר לאירוע כך שלא ידוע מי הם השותפים למעשים המיוחסים לו. המדינה ציינה כי נוכח עובדה זו וכן בהתחשב בכך ששני המעורבים הנוספים באירוע טרם אותרו, קיים חשש לשיבוש. באשר לחלופת המעצר המוצעת, הפנתה המדינה להסתייגותו של שירות המבחן מהתאמתם של המפקחים המוצעים לעבודת הפיקוח על העורר.

דיון והכרעה

10. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה כי דין הערר להידחות.

11. אכן, החלטה על מעצרו של אדם נעדר עבר פלילי היא לעולם קשה, גם כאשר מדובר בעבירות חמורות כמו אלה שמיוחסות לעורר. נתוניו האישיים של העורר מותירים בהחלט פתח לשקול את מעצרו בפיקוח אלקטרוני. דא עקא, בעת הזו עלה בידי המשפחה להציע מעצר בפיקוח אלקטרוני רק ביישוב שבו התגורר עובר לאירוע המתואר בכתב האישום ומיוחס לו, אירוע אלים ומסוכן. הצעה זו מעוררת קושי היות שהעורר יחזור לסביבה שבה שהה בעת שביצע לכאורה את המעשים המיוחסים לו, ובתנאים שלדברי העורר עצמו עומדים ברקע למעצרו. הדברים מקבלים משנה תוקף מקום בו המעורבים האחרים באירוע טרם אותרו ויוכלו לעמוד בקשר עם העורר, באופן שאף מקים חשש לשיבוש. זו הייתה כאמור אף עמדתו של שירות המבחן. כידוע, הלכה היא שסטייה מהמלצתו השלילית תיעשה באופן חריג, במקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל (ראו: בש"פ 6626/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 וההפניות שם (15.8.2010); בש"פ 35/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 וההפניות שם (23.1.2018)). בשלב הנוכחי, לא מצאתי כי יש בהצעה הקונקרטית שנדונה כדי להצדיק סטייה מהמלצתו השלילית של שירות המבחן.

12. על כן, הערר נדחה. עם זאת, אין בכך כדי לחסום את דרכו של העורר להציע בהמשך את העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני במקום שיהיה מרוחק מספיק ממקום מגוריו.

ניתנה היום, ד' באלול התשע"ח (15.8.2018).


